

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra DJÆVLERIER

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 3: Djævlerier", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 3: Djævlerier*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen05val-shoot-idm139945510233824/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 3: Djævlerier

geformede og flerfarvede stil. Fremdeles jævnføres med Chr. Winther og Aarestrup: *Kælenskab i Kærligheden, den lette Sanselighed, som Sophus Claussen elsker at besynge med en søulmende Livsfrodighed, som aldrig trættes*. Det traditionelle forbehold anføres, hvorefter der afsluttes: *I hvert Fald en morsom, pikant – aldrig kedelig Digtsamling*.

Hvor det dæmoniske her reduceres til letsindighed og pikanti, er S(ven) L(ange) i *Politiken* (B, 20.11.1904) af den mening, at begrebet har med poesiers inderste væsen at gøre – og dette *Væsen er Afsind*. Man kan med samme Ret kalde den [poesien] *dæmonisk som man kalder den guddommelig*. *Meningen er jo blot den, at naar et Menneske er Digter, er han bleven det under Indflydelse af Kræfter, han ikke selv kan kontrollere. Og ukontrollbare er disse Djævlerier, der er skabte ud af Stemninger, som deres Digter knap nok selv véd rigtig Besked om*. Dette skulle være ment som en ros, for tidligere i anmeldelsen er SL fremkommet med sine anker: *Nu skal det gerne indrømmes, at der i [bogen] er adskilligt, der glider selv den modtagelige Læser virkningsløst forbi. (...) Bogen opløser sig i et Mylder af Detailler, af poesifyldte Bemærkninger paa Rim. At læse dem er som at plukke Blomster i en Have*. Dette tilskriver SL en ulyksalig forkærlighed for *det enkelte og sjældne Ord: l'épithète rare* – hvad der går ud over helheden. Begiver SC sig ud paa *den vovelige poetiske Sejlads, der hedder et Digt, saa véd han [undertiden] ikke selv, hvor Vinden nu venligst vil føre ham hen (...)*. Han er således *mindre Logiker, end selv en Lyriker har Lov til at være*. Men *anderledes kan det nu en Gang ikke blive* – og SL begrundet forholdet med det nævnte og særprægede udtryk, at *poesi er afsind: som den dunkle Undergrund for det altsammen skimtes Livet selv, (...) det Uudforskellige og Uudsigelige, Poesiens mystiske Hjerte, der afstedkommer de uforklarlige og uforenelige stemninger, der farver hans Digtning og giver den den sære Blanding af Sødme og Vildskab, som den har*.

En nøgtem læser kunne fristes til at læse anmeldelsen som